

РЕШЕНИЕ

№ 25947

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8899** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалбата на Л. А. И. с [ЕГН], понастоящем в затвора [населено място], срещу Заповед № Л-3919/21.08.2024 г. на заместник главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, с която е разпоредено да бъде преведен в Затвора [населено място] дол от Централния софийски затвор за доизтърпяване на наложеното наказание.

С жалбата се иска се отмяна на заповедта, като незаконосъобразна. Твърди, че не са налице основанията за преместването му. Сочи, че с преместването му ще бъде ограничена възможността за свиданията с близките му. Моли се процесната заповед да бъде отменена.

Ответникът - ВПД Главен директор на ГД "Изпълнение на наказанията" С., редовно призован, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т., оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, както и след проверка за допустимостта на жалбата, счита същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Л. А. И., понастоящем е в Централен Софийски затвор, като изтърпява присъда "лишаване от свобода" за срок от 2 години, като е постъпил в същия на 11.01.2024 г. Със заповед № Л-3919/21.08.2024 г. /л.7/ на заместник главен директор на ГДИН ст.

комисар Ц. Ц. е разпоредено да бъде преведен в Затвора Б. дол за доизтърпяване на наложеното наказание на осн. чл.58 от ЗИНЗС. Заповедта е получена на 22.08.2024 г. от адресата ѝ срещу подпис.

По делото са приети като доказателства и преписката по жалбата, а именно: билетите за свиждане с лицето, ЕР на ТЕЛК, удостоверяващо инвалидността на родителите му - А. Л. И. и С. Я. И..

В о.с.з. на 05.11.2024 г. бе разпитан свидетелят Е. М. Г. - чичо на жалбоподателя. Същият заявява, че има желание да вижда племенника си, който се намира в затвора [населено място], тъй като има жилище в [населено място],[жк]. Сочи, че ще има възможността да полага грижи за жалбоподателя и да осъществява контакт с него, само ако остане на територията на [населено място], тъй като ако бъде преместен в затвора в Б. дол, ще бъде тежко за него да го прави. Сочи, че причината майката на задържания да не го посещава е влошеното ѝ здравословно състояние, изразяващо се в проблем с крайниците /краката/.

Като изслуша свидетеля, съдът кредитира показанията на свидетеля Е. М. Г., като обективни и логични.

Така изложената фактическа обстановка се установява и от доказателствата събраните и приложени по делото.

Жалбата е предявена пред компетентния съд, по местоизпълнение на наказанието, съгласно чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

Оспореният акт е постановен от материално компетентен орган - заместник главен директор на ГДИН - ст. комисар Ц. Ц., при законово делегирани му правомощия, съгласно Заповед № Л 4743/08.11.2022 г. /л.12/.

Като разгледа изложеното, настоящият съдебен състав счита, че в процесния случай е налице основанията на чл. 62, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС, в противоречие с приетото от административния орган.

Според разпоредбата на чл. 62, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС преместване на лицето от един затвор в друг, се извършва по молба на близките или лишения от свобода при промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъдения поддържа контакти.

По делото са налице представени медицински документи /ЕР на ТЕЛК/ на името на майка му и баща му, от които е видно, че те са трайно инвалидизирани, поради което и от билетите за свиждане се установява, че същите идват рядко при жалбоподателя. Отделно от това е налице изявено желание от неговия чичо, разпитан като свидетел - Е. М. Г. да посещава л. св. И. в затвора [населено място], тъй като живее предимно в С., въпреки наличието на жилище и в [населено място]. Преместването му от затвора [населено място] в Затвора Б. дол не би облекчило възможностите за свиждане на И. с близките му, а това не е и преследваната легитимна цел на закона, изведена от смисъла на разпоредбите на чл. 58 и чл. 62, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС.

За да постанови обжалваната в настоящото производство зам. гл. директор на ГДИН е изходил от общите критерии на чл. 58 от ЗИНЗС за настаняване на лицата за изтърпяване на наказанията в съответния затвор, според постоянния адрес и съобразно издадената заповед за разпределението на лицата в местата за лишаване от свобода на територията на страната, съобразно капацитетните им възможности.

При постановяването на процесната заповед обаче, зам. гл. директорът, не е разгледал, обсъдил и събрал допълнителни доказателства, за да прецени наличието на допълнителните критерии и налице ли са основанията за оставане в Затвора в

[населено място], в някоя от хипотезите на чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС, при положение, че лицето е изтърпяло поне две от тях: т. 2 - здравословно състояние на майка му и баща му и т. 3 - семейни причини.

В продължение на горното съдът счита, че това се явява съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 35 от АПК. В хода на съдебното производство бяха събрани гласни доказателства, от които се дава стабилитет на твърденията на жалбоподателя.

Във връзка с изложеното по-горе, настоящият състав е на мнение, че са налице предпоставките на чл. 62, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС за оставане на жалбоподателя в Затвора в [населено място]. Налице са причини, които налагат това, а именно възможността на чичо му да го посещават и да полага грижи за него, предвид местожителството му. Оставянето на лицето И. в СЦЗ е още и с цел да се съхранят взаимоотношенията на последния с неговите близки, и така да се въздейства благоприятно върху психиката на осъдения, да се осъществи превъзпитателно влияние върху него и да се запазят възможностите за неговата реализация след изтърпяване на наказанието му. По този начин би се постигнало по - пълно поправително и превъзпитателно действие. Следва да се посочи, че макар и лишено от свобода, лицето има право на елементарни човешки отношения с близките си, с които могат да бъдат изразени само ч/з осъществяване на свиждания.

Всички тези обстоятелства е следвало, но не са били изследвани, изяснени и съобразени от ответника в тяхната цялост и единство, при постановяване на административния акт, поради което същият се явява несъобразен с материалния закон и целта на същия и следва да се отмени на това основание.

Не на последно място следва да бъде посочено, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, в съответната писмена форма, съдържаща фактическите и правни основания, но в нарушение на материалния закон и целта на същия, както и при допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същата се явява незаконосъобразна и следва да се отмени като такава, а преписката да се върне на органа за ново произнасяне, съгласно задължителните указания по приложението и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Мотивиран от горното и на основание и на основание чл. 172, ал. 1, чл. 173, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС, Административен съд София град, 66-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-3919/21.08.2024 г. на заместник главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ - С., “, с която е разпоредено Л. А. И. с [ЕГН] да бъде преведен в Затвора [населено място] дол от Централния софийски затвор за доизтърпяване на наложеното наказание.

ВРЪЩА приписката на Главния директор на ГДИН - С. за издаване на съответен административен акт, на основание чл. 62, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението е окончателно.

Съдия:

